



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1064

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 672 din 3 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 470 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2–3
Decizia nr. 348 din 1 iulie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Codul de procedură civilă	4–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
973. — Hotărâre pentru plata cotizației anuale a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce decurge din calitatea de membru cu drepturi depline la Asociația Panta Rhei, aferentă anului 2025	6
974. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați), ca urmare a reevaluării	6–7
975. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” al Județului Vaslui	7–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.842. — Ordin al ministrului finanțelor referitor la punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european	8–9
1.856. — Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind informațiile obligatorii care se înscriu în ordinele de plată pentru Trezoreria Statului prin care contribuabilii persoane fizice efectuează plăți către bugetele componente ale bugetului general consolidat prin contul tranzitoriu deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice și informațiile cuprinse în mesajul electronic de plăți care se transmite în sistem informatic de către instituțiile de credit inițatoare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.801/2011	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 196 din 26 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672
din 3 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 470 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazî.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 470 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Popovici Liviu Nicolae în Dosarul nr. 5.510/111/CA/2017-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 963D/2019.

2. Dezbaterrile au avut loc la data de 5 noiembrie 2024, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazî, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 3 decembrie 2024, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 5 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.510/111/CA/2017-R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 470 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Popovici Liviu Nicolae într-un dosar având ca obiect anularea unui act administrativ-fiscal.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederrile legale criticate sunt

neconstituționale întrucât permit stabilirea unui impozit referitor la autoturisme exclusiv în funcție de capacitatea cilindrică a acestora, fără să țină cont de vechimea mașinii, ajungându-se practic la o îndatorare excesivă a contribuabilului și, implicit, la o situație discriminatorie. Astfel, prevederrile legale criticate nu au în vedere deprecierea reală a mașinii și faptul că impozitul depășește chiar valoarea reziduală încorporată în respectivul autoturism. Susține că prevederrile art. 470 din Codul fiscal sunt discriminatorii întrucât modul de stabilire a impozitului menționat, fără a lua în considerare că vechimea mașinii determină o valoare de piață diferită între autoturisme cu aceeași capacitate cilindrică la data impunerii, generează un impozit de plată mai mare decât valoarea reziduală a autoturismului pentru un proprietar care deține un autoturism înmatriculat în 1996 comparativ cu impozitul similar datorat de un alt proprietar care deține un autoturism înmatriculat în anul 2018, având aceeași capacitate cilindrică.

5. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că norma juridică în discuție se aplică tuturor persoanelor care se află în aceeași situație juridică, fără deosebire între acestea.

6. Potrivit prevederrilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederrile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 470 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederrile art. 470 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, potrivit cărora: „(1) *Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.*

(2) *În cazul oricărui dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiuni din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:*

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiuni din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm ³ sau fracțiuni din aceasta)		
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ , inclusiv	8
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm ³	9
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm ³ și 2.000 cm ³ inclusiv	18

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm ³ și 2.600 cm ³ inclusiv	72
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm ³ și 3.000 cm ³ inclusiv	144
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	290
7	Autobuze, autocare, microbuze	24
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30
9	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cm ³
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cm ³	2-4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cm ³	4-6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150 lei/an

(...).”

10. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 46 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, a statuat că soluția legislativă potrivit căreia calcularea taxei asupra mijloacelor de transport se face prin aplicarea unei cote fixe în raport cu aceeași bază de impozitare se aplică uniform tuturor contribuabililor care se află în situația stabilită de ipoteza normei, fără să instituie discriminări sau privilegii pe criterii arbitrare. Pentru a garanta principiul egalității în materie fiscală, legiuitorul are obligația constituțională de așezare justă a sarcinilor fiscale, or dispozițiile art. 263 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 atestă caracterul echitabil și proporțional al taxei stabilite, care se aplică tuturor contribuabililor, fără deosebiri de tratament juridic. Așadar, soluția legislativă criticată este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) și cu cele ale art. 56 din Constituție.

12. În continuare, Curtea a observat că autoarea excepției din dosarul respectiv era nemulțumită, în realitate, de criteriile tehnice avute în vedere de legiuitor la stabilirea impozitelor, cum ar fi vechimea autoturismului, capacitatea cilindrică etc. În legătură cu aceste aspecte, Curtea a statuat că, atât timp cât prin reglementarea criticată nu se contravine principiilor proporționalității și echității în materie fiscală, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra criteriilor alese de legiuitor pentru stabilirea impozitelor, acesta fiind suveran să decidă cu privire la aceste elemente (a se vedea în acest sens Decizia nr. 249 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008).

13. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Popovici Liviu Nicolae în Dosarul nr. 5.510/111/CA/2017-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 470 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992
privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 348

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2)
din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.447/99/2018/a3 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.319D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 aprilie 2025, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța-Dărăngă, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 15 mai 2025, respectiv pentru data de 5 iunie 2025 când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, a amânat pronunțarea pentru data de 1 iulie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 523 din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.447/99/2018/a3, **Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată, din oficiu, de instanța judecătorească, în cadrul soluționării recursului formulat împotriva unei încheieri prin care a fost admisă cererea de recuzare formulată împotriva unui expert judiciar.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională în lipsa unei căi de atac adecvate care să verifice legalitatea încheierii de admitere a cererii de recuzare, în sensul de acces efectiv la justiție al persoanei împotriva căreia a fost luată o sancțiune, respectiv, raportat la cauza de față, al expertului tehnic judiciar.

5. Se arată că, pe baza raportului expertului sau a punctului de vedere al acestuia, instanța judecătorească lămurește împrejurări de fapt necesare soluționării cauzei. În acest context, mecanismul cererii de recuzare a expertului desemnat de către instanța judecătorească pare a fi diferit de cel al judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți, asistenților judiciari și

grefierilor, chiar dacă recuzarea expertului are la bază aceleași motive ca ale judecătorilor. Însă, soluționarea cererii de recuzare a experților se face în ședință publică, cu citarea expertului recuzat și a părților, fapt ce relevă că legiuitorul s-a abătut de la regimul soluționării cu celeritate al cererii de recuzare, reglementat prin art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(2) *Încheierea prin care s-a încuviințat sau s-a respins abținerea, cea prin care s-a încuviințat recuzarea, precum și încheierea prin care s-a respins recuzarea în cazul prevăzut la art. 48 alin. (3) nu sunt supuse niciunei căi de atac.*”

10. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție*. De asemenea, se invocă și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că experții reprezintă auxiliari ai justiției care, de cele mai multe ori, întocmesc rapoarte sau formulează opinii specializate în domenii ce necesită pregătire, informații și cunoștințe de specialitate, care nu sunt cunoscute aprofundat de către judecător. Opinia experților desemnați într-o cauză poate fi decisivă pentru soluționarea acesteia. În aceste condiții, legiuitorul a prevăzut că expertul are dreptul să fie remunerat echitabil pentru activitatea prestată prin efectuarea unei expertize în condițiile art. 330-340 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000. Însă, corelativ, încălcarea obligațiilor ce îi revin conduce la aplicarea de sancțiuni, precum aplicarea de amenzi judiciare [art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură civilă] sau chiar înlocuirea cu obligarea restituirii în tot sau în parte a sumelor primite pentru activitatea de expertiză [art. 221 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000]. De asemenea, legiuitorul

a considerat necesară instituirea unor garanții suplimentare prin acordarea posibilității de a recuza expertii cu privire la care se ivesc dubii referitoare la corectitudinea lor. Potrivit art. 332 din Codul de procedură civilă, experții numiți pentru lămurirea acelor împrejurări de fapt cu privire la care instanța consideră necesară cunoașterea părerii unor specialiști pot fi recuzați pentru aceleași motive pentru care se pot recuza și judecătorii, astfel încât, în ceea ce privește motivele de recuzare, experții sunt asimilați judecătorilor.

12. Cererea de recuzare se formulează de partea care cunoaște motivul de recuzare fie în termen de 5 zile de la numirea expertului, dacă motivul există la acel moment, fie în termen de 5 zile de la data ivirii motivului, dacă apariția sa este ulterioară [art. 332 alin. (2) din Codul de procedură civilă]. La soluționarea cererii de recuzare sunt citate atât părțile, cât și expertul a cărui recuzare se solicită [art. 332 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

13. În legătură cu procedura de soluționare a cererii de recuzare a expertului, Curtea a reținut în jurisprudența sa că trimiterea generală pe care textul art. 332 din Codul de procedură civilă o face cu privire la motivele de recuzare a judecătorilor vizează o aplicare similară a acestora și procedurii de recuzare a experților (Decizia nr. 733 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 7 februarie 2022, paragraful 14). Ca atare, încheierea prin care a fost admisă cererea de recuzare nu poate, în condițiile art. 53 din Codul de procedură civilă, să fie supusă niciunei căi de atac.

14. Acest lucru nu contravine însă accesului liber la justiție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu constituie o acțiune de sine-stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție.

15. Totodată, astfel cum s-a arătat mai sus, la soluționarea cererii de recuzare sunt citate, în condițiile art. 332 alin. (3) din Codul de procedură civilă, atât părțile, cât și expertul, ocazie cu care își pot prezenta susținerile în fața unei instanțe judecătorești și își pot formula apărările pe care le consideră necesare.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.447/99/2018/a3 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 53 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

16. În consecință, dispozițiile procedurale care reglementează calea de atac împotriva încheierii de admitere a cererii de recuzare se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată care, potrivit art. 126 din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Constituția nu cuprinde prevederi care să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (a se vedea în acest sens Decizia nr. 138 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 22 august 2018, paragraful 23).

17. Prin urmare, faptul că legiuitorul a prevăzut pentru procedura recuzării experților un regim similar cu cel al recuzării judecătorilor nu este de natură să contravină vreunui drept fundamental, ci se încadrează în marja de opțiune a acestuia.

18. În continuare, referitor la garanțiile unui proces echitabil, instituite prin art. 6 din Convenție, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în procedura de soluționare a cererii de recuzare, întrucât acest text se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, el nefiind aplicabil unei proceduri derivate, cu caracter derogatoriu, astfel cum este recuzarea. În acest sens se observă Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 decembrie 2003, pronunțată în Cauza *Schreiber și Boetsch împotriva Franței*, prin care s-a reținut că procedura de recuzare a unui judecător este o procedură incidentală și independentă de procedura principală. Dreptul de a obține înlocuirea unui judecător nu este un drept cu caracter civil, iar eventuala aplicabilitate a art. 6 la procedura principală nu poate conduce, prin similitudine, la aplicabilitatea acestuia și în privința procedurii de recuzare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 38 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, paragraful 23).

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru plata cotizației anuale a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce decurge din calitatea de membru cu drepturi depline la Asociația Panta Rhei, aferentă anului 2025

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 336/2023,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata cotizației anuale a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce decurge din calitatea de membru cu drepturi depline, la bugetul Asociației Panta Rhei, aferentă anului 2025, în cuantum de 4.000 de euro.

Art. 2. — Contravaloarea în lei a sumei prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul de stat aprobat pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru anul 2025, de la capitolul 83.01

„Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătătoare”, titlul 55 „Alte transferuri”, articolul 55.02 „Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)”, alineatul 55.02.01 „Contribuții și cotizații la organisme internaționale”.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se va calcula pe baza cursului oficial de schimb euro/leu al Băncii Naționale a României valabil la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

București, 13 noiembrie 2025.

Nr. 973.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați), ca urmare a reevaluării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare aferente imobilelor cu nr. MF 104532, 101204 și 166250 aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați), ca urmare a reevaluării, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

București, 13 noiembrie 2025.

Nr. 974.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați) pentru care se actualizează valoarea de inventar și datele de identificare

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situția juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
104532	8.19.01	Imobil	45-290	Teren și construcții	România, județul Galați	—	Anul dobândirii: 1999	554.771,88 lei	25.11.2024	U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați) CUI 4211485 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 430/2000; PV nr. 674/1999; Hotărârea Guvernului nr. 527/2015; Hotărârea Guvernului nr. 736/2021	În administrare
101204	8.19.01	Imobil	45-97	Teren și construcții	România, județul Galați	—	Anul dobândirii: 1980	6.813.971,83 lei	25.11.2024	U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați) CUI 4211485 Ministerul Afacerilor Interne	Decizia Consiliului Popular Galați nr. 51/1981; Hotărârea Guvernului nr. 527/2015; Hotărârea Guvernului nr. 736/2021; Hotărârea Guvernului nr. 544/2023	În administrare
166250	8.19.01	Imobil	45-399	Teren și construcții	România, județul Galați	—	Anul dobândirii: 2019	954.754,69 lei	25.11.2024	U.M. 0527 Galați (Inspectoratul de Jandarmi Județean „Dunărea de Jos” Galați) CUI 4211485 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 332/2021	În administrare
Totalul valoric al bunurilor: 8.323.498,4 lei												

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” al Județului Vaslui

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288, art. 293 alin. (5) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” al Județului

Vaslui, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local al Orașului Negrești nr. 71 din 30.08.2024, completată prin Hotărârea nr. 44 din 28.05.2025.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se declară bun de uz și de interes public național și se utilizează pentru reabilitarea, modernizarea și extinderea construcției administrative în care își desfășoară activitatea Stația de Pompieri Negrești, județul Vaslui.

Art. 2. — Predarea-primirea imobilului prevăzut la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despecu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 13 noiembrie 2025.
Nr. 975.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și care se dă în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență
„Podul Înalt” al Județului Vaslui

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/Concesiune/Folosință gratuită/Închiriere
Se va atribui de către MF.	8.19.01	Imobil	Se va atribui de către MAI.	Teren și construcții	România, județul Vaslui	—	2024	333.777	23.05.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” al Județului Vaslui CUI 4359458 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Negrești nr. 71/30.08.2024 (completată prin Hotărârea nr. 44/28.05.2025)	În administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
referitor la punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) și ale art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La punctul 2, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) Directiva (UE) 2023/2.864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a anumitor directive în ceea ce privește înființarea și funcționarea punctului unic de acces european, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, din data de 20 decembrie 2023.”

2. După punctul 562 se introduce un nou capitol, capitolul 91, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL 91
Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european (ESAP)

562¹. — (1) De la 10 ianuarie 2028, atunci când publică raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, incluzând în ambele rapoarte informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2.088, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,

seria L, nr. 198 din data de 22.06.2020, precum și situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul de audit, raportul de asigurare, rapoartele privind durabilitatea ale entităților din țări terțe și opinia de asigurare aferentă, declarația menționată la pct. 492²⁹ alin. (4) și (5), raportul asupra plăților către guverne, precum și raportul consolidat asupra plăților către guverne menționate la pct. 492³², 558-560, 591 și 592, entitățile menționate la secțiunile 71.2, 71.3 și 72.1 prezintă respectivele declarații și rapoarte în același timp organismului de colectare menționat la prezentul alineat, pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2.859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înființare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, din data de 20.12.2023. În acest scop, Centrul Național pentru Informații Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor este organism de colectare, în sensul definiției prevăzute la art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2.859.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) respectă cerințele următoare:

a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la art. 2 pct. 3 din Regulamentul (UE) 2023/2.859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la art. 2 pct. 4 din regulamentul respectiv;

b) sunt însoțite de următoarele metadate:

- (i) toate denumirile entității la care se referă informațiile și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 492²² alin. (2), denumirea societății-mamă care raportează informații la nivel de grup;
- (ii) identificatorul entității juridice al entității și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 492²² alin. (2), dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al societății-mamă care raportează informații la nivel de grup, astfel cum este precizat în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iii) categoria de dimensiune a entității, astfel cum este precizată în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iv) sectorul (sectoarele) industrial(e) a(le) activităților economice ale entității, astfel cum sunt precizate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (v) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (c) din regulamentul respectiv;
- (vi) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal."

Art. II. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 19 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 15, după a cincea liniuță se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„— Directiva (UE) 2023/2.864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a anumitor directive în ceea ce privește înființarea și funcționarea punctului unic de acces european, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, din data de 20 decembrie 2023.”

2. În anexa nr. 1, după punctul 33 se introduce un nou capitol, capitolul 51, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL 51

Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european (ESAP)

331. — (1) De la 10 ianuarie 2028, atunci când publică raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, incluzând în ambele rapoarte informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2.088, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 198 din data de 22.06.2020, precum și situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul de audit, raportul de asigurare, rapoartele privind durabilitatea ale entităților din țări terțe și opinia de asigurare aferentă, declarația menționată la pct. 48²⁵ alin. (4), raportul asupra plăților către guverne, precum și raportul consolidat asupra plăților către guverne menționate la pct. 30-32, 48²⁸, 59 și 60, entitățile menționate la secțiunile 71.2, 71.3 și 72.1 prezintă respectivele declarații și rapoarte în același timp organismului de colectare menționat la prezentul alineat, pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2.859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înființare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, din data de 20.12.2023. În acest scop, Centrul Național pentru Informații Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor este organism de colectare, în sensul definiției prevăzute la art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2.859.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) respectă cerințele următoare:

a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la art. 2 pct. 3 din Regulamentul (UE) 2023/2.859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la art. 2 pct. 4 din regulamentul respectiv;

b) sunt însoțite de următoarele metadate:

- (i) toate denumirile entității la care se referă informațiile și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 48¹⁷ alin. (2), denumirea societății-mamă care raportează informații la nivel de grup;
- (ii) identificatorul entității juridice al entității și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 48¹⁷ alin. (2), dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al societății-mamă care raportează informații la nivel de grup, astfel cum este precizat în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iii) categoria de dimensiune a entității, astfel cum este precizată în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iv) sectorul (sectoarele) industrial(e) a(le) activităților economice ale entității, astfel cum sunt precizate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (v) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (vi) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.

(3) Atunci când o entitate transmite informațiile menționate la alin. (1) unui mecanism desemnat oficial în temeiul art. 23a din Directiva 2004/109/CE, așa cum a fost transpus în legislația națională, pentru ca informațiile să fie puse la dispoziție în ESAP, entitatea respectivă se consideră a-și fi îndeplinit obligațiile în temeiul alin. (1), cu condiția ca informațiile respective să respecte toate cerințele cu privire la metadate prevăzute la alin. (2)."

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind informațiile obligatorii care se înscriu în ordinele de plată pentru Trezoreria Statului prin care contribuabilii persoane fizice efectuează plăți către bugetele componente ale bugetului general consolidat prin contul tranzitoriu deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice și informațiile cuprinse în mesajul electronic de plăți care se transmite în sistem informatic de către instituțiile de credit inițitoare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.801/2011

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind informațiile obligatorii care se înscriu în ordinele de plată pentru Trezoreria Statului prin care contribuabilii persoane fizice efectuează plăți către bugetele componente ale bugetului general consolidat prin contul tranzitoriu deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice și informațiile cuprinse în mesajul electronic de plăți care se transmite în sistem informatic de către instituțiile de credit inițitoare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.801/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 5 aprilie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 3.1, subpunctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. numărul de evidență a plății, care se completează numai pentru obligațiile de plată prevăzute de reglementările legale în vigoare. În cazul amenzilor contravenționale care se achită în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice», deschis potrivit prevederilor Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*, informația care se completează este seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție.”

2. La punctul 5.5, subpunctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. numărul de evidență a plății sau seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție, în cazul amenzilor contravenționale achitate în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice», în cazul în care plătitorul a completat/furnizat această informație.”

3. La punctul 6.2.2, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) mesajul electronic de plată nu conține seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție sau aceasta este eronată, în cazul amenzilor contravenționale achitate în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice».”

4. La punctul 6.2.3, subpunctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. numărul de evidență a plății sau seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție, în cazul amenzilor contravenționale achitate în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice», în cazul în care mesajul de plată inițial conține această informație.”

5. În anexa nr. 1, la punctul 3 subpunctul 3.1 litera d), a treisprezecea liniuță din Structura fișierului de plăți se modifică și va avea următorul cuprins:

„— NR_EVID NUMBER (23)

— numărul de evidență a plății sau seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție, în cazul amenzilor contravenționale achitate în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice».”

6. În anexa nr. 2.1, la articolul 1 litera j), după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

„5. pentru obligațiile reprezentând amenzi contravenționale achitate în contul unic 50.09.01 «Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice» se completează denumirea «Cont unic amenzi».”

7. În anexa nr. 2.1, la articolul 1 litera k), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. codul numeric personal al contribuabilului pentru obligațiile bugetare prevăzute la lit. j) pct. 1, 4 și 5;”

8. În anexa nr. 2.1, la articolul 1, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) în rubrica «număr de evidență a plății» se completează numărul de evidență a plății numai pentru categoriile de obligații de plată prevăzute de reglementările legale în vigoare sau seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție pentru obligațiile bugetare prevăzute la lit. j) pct. 5;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 196
din 26 mai 2025

Dosar nr. 2.737/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare

sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.709/62/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 3.709/62/2023, Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «vârstă standard» are în vedere vârsta standard prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, sau are în vedere definiția de la art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 25 noiembrie 2024, cu nr. 2.737/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 26 mai 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 sau Codul administrativ)*

„ARTICOLUL 517

Încetarea de drept a raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu existent încetează de drept:

(...)

d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, dacă persoana care are competența de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (2); (...)

11. *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010)*

„**Art. 3.** — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

v) *vârstă standard de pensionare* — vârsta stabilită de prezenta lege, pentru bărbați și femei, la care aceștia pot obține pensie pentru limită de vârstă, în condițiile legii, precum și vârsta din care se operează reducerile prevăzute de lege. (...)”

„**Art. 53.** — (1) Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept*Cererea de chemare în judecată*

12. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, la 16.08.2023, reclamantul AA, în contradictoriu cu pârâta Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, Centrul Județean Brașov (*APIA — Centrul Județean Brașov*), a solicitat anularea Deciziei nr. xxx/12.01.2023 emise de către pârâtă, cu consecința repunerii în funcția anterioară, precum și obligarea pârâtei la plata unei despăgubiri egale cu salariile și celelalte drepturi salariale, indexate, majorate și reactualizate cu rata inflației și dobânda legală până la data repunerii în funcție; cu cheltuieli de judecată.

Sentința civilă pronunțată de instanța de fond

13. Prin *Sentința civilă nr. 359/CA din 7 mai 2024*, Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins, ca neîntemeiată, cererea formulată de reclamantul AA în contradictoriu cu pârâta APIA — Centrul Județean Brașov.

Recursul formulat în cauză

14. Împotriva sentinței civile menționate la paragraful 13 din prezenta decizie a formulat recurs reclamantul AA, solicitând admiterea acestei căi de atac, casarea sentinței civile atacate și, în rejudecare, admiterea acțiunii.

15. În motivarea cererii de recurs, recurentul-reclamant a invocat, în esență, faptul că instanța de fond a reținut eronat că în speță erau îndeplinite condițiile pentru încetarea raportului de serviciu, făcând astfel confuzie între încetarea raportului de serviciu, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și de stagiul minim de cotizare, și încetarea raportului de serviciu ca urmare a pensionării prin reducerea vârstei standard de pensionare cu un stagiul complet de cotizare. De asemenea, modalitatea încetării raportului de serviciu *ca urmare a pensionării*, prin reducerea vârstei standard de pensionare, cu un stagiul complet de cotizare, nu este prevăzută de Codul administrativ, fiind astfel nelegală încetarea raporturilor de serviciu în această situație.

16. Recurentul-reclamant a invocat, totodată, Decizia Curții Constituționale nr. 521 din 5 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 din 17 noiembrie 2023.

Întâmpinarea la recurs

17. Intimata-pârâtă APIA — Centrul Județean Brașov a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului, arătând, în esență, că Decizia nr. xxx/12.01.2023 emisă de aceasta este un act administrativ care se bucură de prezumția de legalitate și de veridicitate, iar recurentul nu a răsturnat această prezumție. Prin actul administrativ atacat de reclamant, APIA — Centrul Județean Brașov nu a făcut altceva decât să constate încetarea de drept a raportului de serviciu în conformitate cu prevederile art. 516 lit. a) și ale art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ. Încetarea de drept a raportului de serviciu al reclamantului nu a fost determinată de motive bazate pe o caracteristică sau alta a funcționarului public, ci a fost în concordanță cu normele juridice aplicabile statutului funcției publice.

18. Curtea de apel judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Prin Încheierea de ședință din 7 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că: obiectul cererii de chemare în judecată vizează raportul de serviciu al personalului plătit din fonduri publice, inclusiv drepturile salariale ale acestei categorii de personal (reclamantul solicită anularea Deciziei nr. xxx/12.01.2023, prin care s-a constatat încetarea de drept a raportului său de serviciu pentru îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, cu consecința repunerii în funcția anterioară, precum și cea a obligării pârâtei la plata unei despăgubiri egale cu salariile și celelalte drepturi salariale, indexate, majorate și reactualizate cu rata inflației și dobânda legală până la data repunerii în funcție); soluționarea cauzei depinde de modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Recurentul-reclamant, prin reprezentant convențional, a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, este admisibilă, fără a expune un punct de vedere cu privire la fondul chestiunii de drept.

21. Intimata-pârâtă nu a formulat un punct de vedere cu privire la sesizarea instanței supreme sau la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Potrivit punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere, sintagma „vârstă standard” din cuprinsul art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ are în vedere definiția de la art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010.

23. Curtea de apel invocă, în susținerea acestei interpretări, considerentele de la paragraful 125 din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 19 din 11 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 16 iunie 2022 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 19/2022*).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și tribunalele Călărași — Secția civilă și București —

Secția a II-a contencios administrativ și fiscal au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar curțile de apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și tribunalele Ilfov, Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Brașov au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

25. Prin *Sentința civilă nr. 137/2024 din 29 februarie 2024*, pronunțată de *Tribunalul Călărași — Secția civilă* în Dosarul nr. 997/116/2021*, definitivă ca urmare a respingerii recursului prin *Decizia civilă nr. 315 din 11 februarie 2025 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal*, a fost respinsă acțiunea reclamantei, reținându-se că, din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 112 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 7 aprilie 2021 (*Decizia Curții Constituționale nr. 112/2021*), de la paragrafele 28 și 29, se desprind două concluzii: (i) funcționarul public femeie poate opta pentru deschiderea dreptului la pensie sau poate continua raporturile de serviciu până la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege pentru bărbați, dar fără condiția voinței angajatorului; (ii) dreptul la pensie nu va putea fi solicitat simultan cu continuarea raportului de serviciu în condițiile menționate.

26. Prin *Sentința civilă nr. 6.879/2023 din 14 decembrie 2023*, pronunțată în Dosarul nr. 21.172/3/2023, *Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal* a admis cererea formulată de reclamantă, a anulat decizia de încetare de drept a raportului de serviciu al reclamantei emisă de pârâtă, obligând-o pe aceasta din urmă să o reintegreze pe reclamantă pe același post deținut anterior, cu plata unei despăgubiri egale cu toate drepturile salariale care i se cuvin până la reintegrarea efectivă. Pentru a pronunța hotărârea menționată, tribunalul a reținut aplicabilitatea în cauză a aceleiași Decizii a Curții Constituționale nr. 112/2021, precum și faptul că reclamanta și-a manifestat neechivoc voința pentru continuarea raportului de serviciu până la împlinirea vârstei de 65 de ani, iar cererea acesteia a fost aprobată. *Sentința civilă nr. 6.879/2023 din 14 decembrie 2023 a fost casată* ca urmare a admiterii recursului prin *Decizia civilă nr. 664 din 25 martie 2025 a Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal*, cauza fiind trimisă spre rejudecare aceleiași instanțe de fond.

27. Prin *Sentința civilă nr. 212/CA/2024 din 10 iulie 2024*, pronunțată de *Tribunalul Vaslui — Secția civilă*, definitivă prin respingerea recursului prin *Decizia civilă nr. 711 din 4 decembrie 2024 a Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal*, s-a apreciat că, în aplicarea dispozițiilor art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, în speță, cazul de încetare de drept a raporturilor de serviciu este reprezentat de întrunirea condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare, concomitent cu exprimarea voinței funcționarului public de a beneficia de reglementările cu caracter compensatoriu prevăzute de Legea nr. 263/2010. În acest caz, instanța a reținut că nu există un conflict între definiția sintagmei „vârstă standard de pensionare” cuprinsă în dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010 și aceea cuprinsă în dispozițiile art. 53 din aceeași lege, iar Legea nr. 263/2010 reglementează numai condițiile în care asigurații pot obține dreptul la pensie, și nu instituie o obligație a persoanelor de se pensiona la împlinirea condițiilor legale de pensionare. Astfel, aplicând prin analogie considerentele Deciziei Curții

Constituționale nr. 387 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 24 iulie 2018 (*Decizia Curții Constituționale nr. 387/2018*), s-a reținut că, în situația reducerii vârstei legale standard de pensionare, încetarea raportului de serviciu are loc *ope legis* din momentul exprimării opțiunii asiguratului pentru deschiderea anticipată a dreptului la pensie, în condițiile permise de lege.

28. Raportat strict la chestiunea de drept, așa cum a fost formulată de instanța de trimitere, într-o *orientare teoretică majoritară*, nesusținută de practică judiciară, s-a apreciat că sintagma „vârsta standard” din cuprinsul art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ trebuie interpretată în conformitate cu definiția oferită de art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010.

29. În sensul acestei orientări teoretice au fost exprimate punctele de vedere comunicate de următoarele instanțe: tribunalele Brașov, București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Ilfov, Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

30. În susținerea acestei orientări teoretice au fost invocate Decizia Curții Constituționale nr. 112/2021 și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 19/2022, paragraful 125.

31. O opinie nuanțată a fost exprimată de *Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal*, care apreciază, prioritar, că *sesizarea este inadmisibilă*, întrucât ridică o problemă de aplicare a dispozițiilor legale considerate a fi incidente în speță la situația de fapt dedusă judecării instanței de trimitere, iar aplicarea legii în raport cu circumstanțele particulare ale cauzei reprezintă atributul exclusiv al acestei din urmă instanțe. În ceea ce privește *fondul chestiunii de drept* propune o interpretare potrivit căreia sintagma „vârstă standard” prevăzută de art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ are în vedere atât vârsta standard prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cât și definiția de la art. 3 alin. (1) lit. v) din același act normativ.

32. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

33. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării, a fost pronunțată o decizie care prezintă relevanță cu privire la soluționarea prezentei sesizări.

34. Prin *Decizia Curții Constituționale nr. 112 din 23 februarie 2021*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 7 aprilie 2021, printre altele, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și s-a constatat că „(...) acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma «condiții de vârstă standard» nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea exercitării raportului de serviciu, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani”, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 28 și 29.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate două decizii cu relevanță directă asupra dezlegării chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

36. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 91 din 25 noiembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2025 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 91/2024*), a fost admisă sesizarea formulată de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 867/86/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în situația menținerii la cerere a raportului de funcție publică după îndeplinirea condițiilor de pensionare, emiterea deciziei de pensionare determină încetarea de drept a raportului de serviciu, chiar dacă funcționarul public ceruse suspendarea plății pensiei.”

37. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 19 din 11 aprilie 2022*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 16 iunie 2022, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă și s-a stabilit că: „În interpretarea art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, vârsta standard de pensionare pentru acordarea pensiei de urmaș este atât vârsta standard de pensionare din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, cât și vârsta standard de pensionare redusă în condițiile legii.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

38. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

39. Sesizarea de față este fundamentată pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei domeniu de reglementare, conturat prin dispozițiile art. 1, este reprezentat de procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea, recalcularea, revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

40. Admisibilitatea sesizării este circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

41. În consecință, condițiile de admisibilitate a sesizării formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente: a) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; b) sesizarea să privească

o chestiune de drept, de lămurirea căreia să depindă soluționarea pe fond a cauzei; c) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. Evaluarea elementelor sesizării de față relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

43. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect raportul de serviciu al personalului plătit din fonduri publice și drepturile salariale ale acestei categorii de personal, reclamantul solicitând anularea deciziei de încetare de drept a raporturilor de serviciu, emisă ca urmare a emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, acțiunea înscriindu-se, așadar, în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

44. Cauza se află în curs de soluționare, în etapa soluționării căii de atac a recursului, pe rolul Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, în virtutea competenței legale conturate de dispozițiile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 raportat la art. 96 pct. 3 din Codul de procedură civilă.

45. Pe de altă parte însă, în ceea ce privește condițiile de admisibilitate referitoare la identificarea unei veritabile chestiuni de drept, de care să depindă soluționarea în fond a cauzei, se reține că acestea nu sunt îndeplinite.

46. În acest sens, urmează a se observa că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 are un conținut aproape identic cu cel al art. 519 din Codul de procedură civilă, distincția raportându-se la două condiții specifice acestuia din urmă, referitoare la noutatea chestiunii de drept și la judecarea sa în ultimă instanță.

47. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din cuprinsul art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că, inclusiv în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă, și a cărei semnificație a fost deja conturată de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

48. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul că întrebarea adresată instanței supreme să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

49. Chiar în expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acesteia și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecății.

50. Aplicând aceste considerații sesizării de față, se constată că întrebarea formulată de instanța de trimitere *nu conturează existența unei probleme de drept dificile, în legătură cu o normă neclară sau incompletă*.

51. În susținerea acestei concluzii, se constată, *în primul rând*, că asupra înțelesului sintagmei „vârstă standard de pensionare”, regăsită atât în conținutul art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, cât și în cel al art. 53 alin. (1) al aceluiași act normativ, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19/2022, prin care a reținut următoarele:

„109. Întrucât legiuitorul folosește chiar noțiunea de «vârstă standard de pensionare», în mod evident, definiția din art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010 *se referă atât la vârsta unică pentru bărbați, respectiv pentru femei, cât și la vârsta din anexa nr. 5 la Lege*, stabilită tranzitoriu de legiuitor ca vârstă standard, în funcție de data nașterii asiguratului, până la atingerea vârstei unice. (...)»

114. (...) reducerea vârstelor standard de pensionare din anexa nr. 5 se aplică pe baza unor elemente obiective — criteriul de aplicare și durata, care sunt aceleași pentru toate persoanele aflate într-o anumită situație — condiții de muncă și stagiul de cotizare, ceea ce înseamnă că rezultatul reducerii este unul obiectiv, chiar dacă depinde de situația concretă a asiguratului.

115. Cu alte cuvinte, prin aplicarea reducerilor prevăzute de lege, în condiții obiective, *vârsta rezultată devine vârsta standard de pensionare a acelor persoane asigurate*, chiar dacă este vorba despre reduceri operate în considerarea circumstanțelor personale ale acestora. O asemenea particularizare nu diferă, în esență, de cea care se raportează la data nașterii asiguratului, din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010.

116. Se poate reține, astfel, că și vârsta rezultată prin aplicarea reducerilor prevăzute de lege este, în termenii art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, tot o vârstă «stabilită de prezenta lege, pentru bărbați și femei», la împlinirea căreia asigurații pot obține pensia pentru limită de vârstă. (...)»

121. De altfel, art. 52 din Legea nr. 263/2010 este plasat la începutul secțiunii referitoare la pensia pentru limită de vârstă, drept o dispoziție generală, aplicându-se, prin urmare, pentru toate prevederile din cuprinsul secțiunii.

122. Or, art. 55-61 din Legea nr. 263/2010 se referă la vârsta rezultată în urma aplicării reducerilor prevăzute de lege, reieșind, așadar, din corelația necesară între aceste texte și art. 52 că *vârsta redusă reprezintă, de fapt, tot vârstă standard de pensionare*.

123. Toate argumentele expuse conduc la concluzia că vârsta cerută de lege la care asigurații, bărbați și femei, pot obține pensie pentru limită de vârstă *este nu numai cea din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 (și din art. 53 din lege), dar și vârsta rezultată în urma aplicării reducerilor prevăzute de lege*.

124. Această concluzie corespunde întru totul definiției din art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, demonstrându-se că prima teză a dispoziției anterior menționate este susceptibilă de interpretare extensivă. (...)»

52. *Totodată*, vor fi avute în vedere considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 91/2024, referitoare la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 517 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, potrivit cărora:

„65. Având în vedere scopul urmărit prin instituirea cauzei de încetare de drept a raportului de funcție publică la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, corespunde aceluiași scop încetarea de drept a raportului de funcție publică în urma comunicării deciziei de pensionare de către casa teritorială de pensii competentă. Dacă, pentru ipoteza mai puțin energetică a întrunirii condițiilor legale pentru pensionare (în lipsa oricărei

cereri de pensionare efectiv depuse de către funcționarul public), legiuitorul a avut în vedere instituirea încetării de drept a raportului de funcție publică, atunci în mod cert deschiderea dreptului la pensie, prin depunerea cererii și obținerea deciziei de pensionare, produce consecința încetării de drept a raportului de funcție publică ce fusese menținut după data îndeplinirii condițiilor de pensionare.

66. Ca urmare, *prin declanșarea procedurii de pensionare* (depunerea cererii însoțite de actele care dovedesc îndeplinirea condițiilor legale) se poate conchide că s-a produs deschiderea dreptului la pensie, iar funcționarul public *a exercitat dreptul de opțiune între menținerea raportului de funcție publică și cel de încetare a acestuia*.

67. Spre această concluzie se îndreaptă și considerentele menționate la paragrafele 28 și 29 din Decizia Curții Constituționale nr. 112 din 23 februarie 2021, care, deși a avut un alt aspect de analizat, a antamat contingent și această chestiune:

«(...) 28. Prin urmare, încetarea raportului de serviciu al femeii la o vârstă mai redusă decât a bărbatului poate și trebuie să rămână o opțiune a acesteia, în contextul social actual. Transformarea acestui beneficiu legal într-o consecință asupra încetării raportului de serviciu ce decurge *ope legis* dobândește valențe neconstituționale, în măsura în care ignoră voința femeii de a fi supusă unui tratament egal cu cel aplicabil bărbaților. Astfel, dispozițiile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, sunt constituționale numai în măsura în care, la împlinirea vârstei legale de pensionare, dau dreptul femeii să opteze fie pentru deschiderea dreptului la pensie și încetarea raportului de serviciu în curs, fie pentru continuarea acestui raport până la împlinirea vârstei legale de pensionare prevăzute pentru bărbați la acea dată.

29. În prima ipoteză, când optează pentru deschiderea dreptului la pensie, raportul de serviciu în curs încetează de drept. Din contră, în măsura în care funcționarul public femeie optează pentru continuarea raportului de serviciu până la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege pentru bărbați, exercițiul dreptului la muncă nu este condiționat de voința angajatorului, dar dreptul la pensie nu va putea fi solicitat simultan. Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei, dar că atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5 la această lege. În condițiile în care legiuitorul va înțelege să modifice vârstele de pensionare, aceste considerente își păstrează valabilitatea, urmând a fi avute în vedere dispozițiile în vigoare la data împlinirii vârstei de pensionare de către funcționarul public femeie.»

68. Așadar, din perspectiva stabilirii consecințelor dobândirii calității de pensionar ca urmare a deschiderii dreptului la pensie, se constată că *emiterea deciziei de pensionare conduce la încetarea de drept a raportului de funcție publică*. (...)»

70. Or, emiterea unei decizii de pensionare la solicitarea funcționarului, decizie care a fost ulterior suspendată la cererea sa, chiar dacă nu ar fi produs efectul specific al plății pensiei în favoarea sa, *reprezintă o opțiune pentru deschiderea dreptului la pensie*, în defavoarea menținerii raportului de funcție publică. (...)»

53. Pornind de la aceste repere jurisprudențiale, dar și în considerarea datelor furnizate de instanța de trimitere, se reține că întrebarea ce face obiectul sesizării a fost formulată într-un

litigiu în care funcționarul public, anterior încetării raporturilor de serviciu, și-a manifestat un drept de opțiune, solicitând emiterea deciziei de pensionare pentru limită de vârstă prin aplicarea beneficiului constând în reducerea vârstei standard de pensionare, cu valorificarea perioadelor de activitate în condiții deosebite de muncă, respectiv în grupa I de muncă.

54. Sesizarea a fost deci formulată în cadrul unui litigiu în care deschiderea drepturilor la pensie pentru limită de vârstă a avut loc *la cerere, în momentul îndeplinirii condițiilor legale de pensionare*, prin aplicarea art. 103 alin. (1)-(2) din Legea nr. 263/2010: „(1) Pensia se acordă la cererea persoanei îndreptățite, a tutorei sau a curatorului acesteia, a persoanei căreia i s-a încredințat sau i s-a dat în plasament copilul minor, după caz, depusă personal ori prin mandatar desemnat prin procură specială. (2) Cererea de pensionare, împreună cu actele prin care se dovedește îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege, se depune, începând cu data îndeplinirii acestor condiții, la casa teritorială de pensii competentă, în a cărei rază domiciliază persoana.”

57. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.709/62/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «vârstă standard» are în vedere vârsta standard prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, sau are în vedere definiția de la art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

